

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Handelsministeren (Hage): Saavel dette Lovforslag som det følgende paa Dagsordenen gaar ud paa at forlænge Gyldigheden af allerede bestaaende midlertidige Love, som udløber med Udgangen af indeværende Maaned. Det drejer sig om Bemyndigelse til at kunne fritage Nationalbanken dels for Pligten til at indløse sine Sedler med Guld, dels for Forpligtelsen til at købe Guldbarrer til Pari, samt den kongelige Mønt for Forpligtelsen til at udmønte Guld. Det er de ekstraordinære Forhold, der har nødvendiggjort disse midlertidige Love, og da Forholdene vedblivende er saadanne, at det vil være ønskeligt at opretholde Adgangen til fremdeles at holde disse Bestemmelser i Live, har jeg fremsat disse Lovforslag og skal tillade mig at anbefale, at de vedtages i samme Skikkelse, i hvilken de er vedtagne af Folketinget.

Dalsgaard: I Motiverne til det foreliggende Lovforslag er det oplyst, at Nationalbanken ikke siden Udgangen af April Maaned 1917 har benyttet sig af Adgangen til at nægte Udveksling af Sedler mod Guld. Heraf kunde man ret naturligt slutte, at saa er der ikke ret megen Mening i at forlænge Lovens Gyldighed, men paa den anden Side kunde det ogsaa siges, at det ikke kan komme til at genere nogen synderlig, at man forlænger Loven, og da Forholdene udad ikke er saa konsoliderede, som det kunde ønskes, kan mit Parti tiltræde Lovforslaget, som det foreligger. Jeg skal altsaa anbefale, at dette saavel som det næste Lovforslag paa Dagsordenen fremmes uforandret.

Foss: Det er rigtigt, som den ærede sidste Taler sagde, at det kunde se ud, som om den paagældende Bestemmelse ikke har saa stor Interesse, eftersom den ikke er benyttet siden Udgangen af April 1917 — jeg sigter til Bestemmelsen om, at Nationalbanken kan fritages for Forpligtelsen til at indløse de af Banken udstedte Sedler med Guld —, men dette gælder kun for saa vidt og saa længe, som der er Udførselsforbud mod Guld her i Landet, thi hvis der ikke havde været det, vilde selvfølgelig f. Eks. hele den svenske Indførsel være blevet betalt i Guld i Stedet for, at man ved at betale den i Sedler maatte betale den 6—15 pCt. højere, saaledes som Tilfældet har været. Jeg tænker mig ogsaa, at hvis Forbudsbestemmel-

sen mod Udførsel af Guld skulde bortfalde, kunde den Situation indtræde, at Nationalbanken vil se sin Interesse i at benytte den Lov, som er blevet vedtaget her, af Hensyn til Udførselen af Guld til Sverige og Norge. Paa den anden Side er Forholdet jo dette, at vi alle meget maa ønske, at den Forskel, der er i Pris paa svenske, norske og danske Sedler, snarest muligt maa bortfalde. Der har netop paa Grund af, at en Udveksling af Guld ikke har været mulig, maattet indtræde en saadan Prisforskel, og den vil, hvad enten den er positiv eller negativ, være lige saa længe, som Guldudførsel og Benyttelse af Guld som Betalingsmiddel er forhindret, det være sig enten ved denne Lov eller ved Udførselsforbud. Man maa gaa ud fra, skønt der ikke er udtalt noget derom i Bemærkningerne til Lovforslaget eller af den ærede Handelsminister, at Nationalbanken og Regeringen anser det for nødvendigt eller uundgaaeligt, at de nuværende Forhold varer endnu nogen Tid; men jeg synes, at der var Anledning til ved denne Lejlighed at udtrykke Haabet om, at de Bestemmelser, som der her er Tale om, snarest muligt maa blive hævet, saaledes at en dansk Krone bliver lige saa meget værd som en svensk eller en norsk. Forudsætningen derfor er utvivlsomt, at Guldudførselen og Guldets Benyttelse som den egentlige Værdimaaler kan genoptages. Nu er det jo saaledes, at disse Love bemyndiger Regeringen til at udstede Resolutioner, der opretholder den nuværende Tilstand, hvorunder en dansk Krone og en svensk Krone ikke er det samme, fordi de ikke direkte kan ombyttes med den samme Vare, med Guld. Jeg haaber, at den ærede Handelsminister, der tillige er kongelig overordentlig Kommissær, vil søge, saa vidt muligt, at bidrage til paa den Maade, det bedst kan ske, at dette for Landet saa overordentlig uheldige Forhold snarest, saa hurtigt ske kan, bringes til Ophør. Dette Forhold betyder jo, at vi, som er store Købere af svenske Varer, medens Svenskerne kun er smaa Købere af danske Varer, har hele Tabet og Skaden ved denne Forskel i Valutaen, og det er i den Fattighedstilstand, vi nu efterhaanden arbejder os ind i, sikkert af stor Betydning, at komme bort derfra.

Handelsministeren (Hage): Det ærede Medlem (Foss) har fuldstændig Ret i at fremhæve, at den Omstændighed, at Nationalbanken til en vis Grad indlader sig